

ся просвѣти разумъ-тъ само откамъ еднѣ странѣ, и да стане и той кривоокъ и зиравъ както око-то, кога му бѣе свѣтлина все откамъ еднѣ странѣ.

При това не бѣва да ся врътятъ дѣтца-та тврдѣ много врѣмя все около вещественны прѣдмѣты, а доклѣ разумъ-тъ имъ е еще пѣлка да гы оправямы да назирать и съ душевно-то си око духовны прѣдмѣты, па да гы сравнявать и различявать; зачто-то само така ще може да познае духовно-то бытѣе извънъ себе, а покрай това да достигне и до самознаніе. Прости родителю, които сѣ малко учени и просвѣтени, или никакъ не сѣ, нѣ сѣ съ право срдце кроткы хора, найдобрѣ ся дръжатъ за това правило, като връвятъ и слѣдятъ както гы учи вѣра-та и гы тегли само-то имъ срдце. Ти отрано запознавать дѣтца-та си съ всякаквы прѣдмѣты, разговарять ся съ дѣтца-та си за тѣло-то и за душѣ-тъ, за земѣ-тъ и за небе-то, за тоя и за другый свѣтъ, за живота; отварять прѣдъ око-то на дѣтинскый разумъ далечный изгледъ въ вѣчность-тъ; показвать на дѣтца-та си Бога, като добъръ небесный отецъ, и прѣдставлявать на дѣтца-та святой животъ на блажены-ты духове въ небесно-то царство и така водять дѣтца-та до познанія и до самосъзнаніе, че и тыи и всичкы смы членове на онова високо духовно царство. Че слабый разумъ на дѣтца-та еще не обигръща ясно тыя възвысены и врѣхестественны прѣдмѣты, а гы разбира еще мѣтно, то никакъ не бръка. Лема не е истина, че дѣтинско-то око не хваща и вещественны-ты прѣдмѣты, особено далечны-ты? А кому бы дошло на умъ да иде само за това, да не дава на дѣтца-та да гядавать, или кой бы